

gert út héðan frá Eskifirði, en síðasti Jón Kjartansson hlaut þau örlög að sökkva hér undan Vattarnesi á landleið með loðnufarm 1973, og hefur Jón Kjartansson h.f. ekki gert út skip síðan, en starfrækt sildar-söltunarstöð o. fl. Flest árin sem félagið rak útgerð var mikil veiði bæði þorsk- og síldveiði, en þegar síldin hvarf af miðunum að mestu um 1967, sköpuðust vissulega allmiklir erfiðleikar í rekstri skipanna, því skip félagsins voru fyrst og fremst útbúin til þeirra veiða, þótt vissulega gætu þau lagt sig eftir öðru, sem að sjálfsögðu var gert.

LÖGÐU 500 ÞÚS. KR. Í HRAÐFRYSTIHÚSIÐ

F.V.: En hvenær gerist þið svo hluthafar í Hraðfrystihúsi Eskifjarðar h.f. og náði þar meirihluta hlutfjár?

Aðalsteinn: Ég held að ég megi segja, að frá upphafi hafi rekstur frystihússins gengið erfiðlega. Árið 1960 var svo komið, að til mikilla vandræða horfði með rekstur hússins, og reyndar hafði sveitarfélagið orðið að greiða stórfé með því á hverju ári. Var þá ákveðið að auka hlutfé frystihússins í því skyni að reyna að koma rekstrinum á réttan kjöl. Eins og að framan segir, þá hafði rekstur Jóns Kjartanssonar h.f. gengið vel, og ákváðum við bræður því að leggja allt það fé er við áttum aflögu til hlutfjárkaupa í frystihúsinu, eða um 500 þús. krónur, sem vissulega var talsverð upphæð þá. Með þessu hlutfé fengum við meirihlutaaðstöðu í félaginu, sem þá rak, auk frystihússins, nýlegt 140 smálesta skip, Hólmanes, litla sildar- og fiskimjólverksmiðju og saltfisk- og skreiðarverkun. Auk þess hafði félagið gert samning um smíði á nýju 150 lesta skipi sem kom seinnipart sumars 1960, og hlaut nafnið Vattarnes. Síðan höfum við bræður ráðið mestu um stjórn þessa fyrirtækis, og höfum skipt með okkur verkum á þá lund, að ég hef ætíð verið framkvæmdastjóri, en Kristinn stjórnarformaður. Ég

Aðalsteinn ásamt Kristni syni sínum, en hann hefur unnið hjá fyrirtækinu í sumar í fríu frá skóla.

held, að ég megi segja, að stöðugt hafi verið unnið að vexti fyrirtækisins, t. d. var ný og fullkomin sildarverksmiðja tekin í notkun árið 1966, frystihúsið hefur verið fært í nýtizku horf, þannig að ég held að það sé með því fullkornasta á landinu í dag, saltfisk og skreiðarverkun er komin í ný húsakynni, og skipastóll félagsins hefur verið endurnýjaður.

Það væri líka freistandi að telja upp endurnýjunina á skipaflotanum, enda eru skipin undirstaða vinnunnar í landi, en sú endurnýjun fór þannig fram, að árið 1963 var Hólmanes selt, og 250 lesta skip, sem líka hét Hólmanes, keypt í staðinn, Vattarnes var selt 1964, og 260 lesta skip, Krossanes, keypt í staðinn. Þessi skip voru seld á árunum 1971/72, og þá eignuðumst við skuttogarann Hólmatind, og 1974 kemur svo skuttogarinn Hólmanes, sem fyrirtækið á að hálfu á móti Kaupfélagi Héraðsbúa.

F. V.: Hvernig hefur samstarf ykkar bræðra gengið?

Aðalsteinn: Það hefur gengið vel. Segja má, að ég hafi stundum verið einum of bjartsýnn, en Kristinn ef til vill einum of svartsýnn, þannig að við höfum vegið hvor upp á móti öðrum, og þannig hefur kannske tekist best að laga fyrirtækið að breyttum aðstæðum.

F. V.: Hvort finnst þér

skemmtilegra að standa í útgerð og fiskvinnslu um þessar mundir, eða þegar þú varst að byrja?

Aðalsteinn: Það er ólíkt skemmtilegra að eiga við hlutina nú, og vissulega lærist margt á öllum þessum árum, og maður veit því eitthvað hvað um er að ræða. Það má ekki skilja hlutina svo, að við höfum komið þessu öllu fram af eigin rammleik, því að við höfum jafnan notið stuðnings Landsbanka Íslands, bæði við að koma ákveðnum framkvæmdum í kring þegar þær hafa verið á döfinni, og eins þegar rekstrarörðugleikar hafa steðjað að, því að sjálfsögðu höfum við ekki farið á mis við þá fremur en aðrir sem við þennan atvinnurekstur fást, — en í mínum huga er alltaf bjart framundan, og ekki síður heldur en þegar ég hóf afskipti af útgerðarmálum.

F. V.: Nú er rætt um að þorskveiði minnki verulega á næstu árum. Ert þú trúður á það, og hvernig líst þér á kolmunnaveiðarnar úti fyrir Austfjörðum?

Aðalsteinn: Meðfædd bjartsýni sem aldrei verður frá mér tekin segir mér, að þorskstofninn eigi eftir að rétta við. Og þegar við verðum lausir við útlandingana af okkar miðum, þá verðum við á grænni grein. Það á að stefna að því með oddi og egg að útlandingarnir hafi sig sem skjótast á braut héðan. Ég